

[Aksel Larsen.]

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen er blevet vildført af det ærede medlem hr. Per Hækkerups voldsomme angreb på mit parti og på mig, idet han taler om, at socialistisk folkeparti er en helt anden modstander af socialdemokratiet — og det ærede medlem hr. Erik Eriksen mener en langt farligere modstander af socialdemokratiet — end det kommunistiske parti viste sig at være. Det ærede medlem hr. Erik Eriksens misforståelse er undskyldelig. Det er ganske klart for enhver, at der findes folk i socialdemokratiets ledelse — en af deres fremmeste ordførere er det ærede medlem hr. Per Hækkerup — som er forbitrede modstandere af socialistisk folkeparti, men det betyder ikke, at socialistisk folkeparti er en forbitret modstander af det danske socialdemokrati. Vi ønsker tværtimod at hjælpe det danske socialdemokrati af al vor magt til at virkeliggøre sit socialistiske program.

Det ærede medlem hr. Poul Møller havde sine meninger sådan delt, at han talte sig selv imod. På den ene side fremmanede han med rædsel i stemmen et billede af den situation, vi har i landet, hvor socialdemokratiet og vi udgør praktisk talt halvdelen af vælgerkorpset og halvdelen af medlemmerne i denne sal, og det ærede medlem sagde: det er jo ganske forfærdeligt, og spurgte: hvorledes skal vi skabe et bolværk mod denne socialistiske flodbølge? Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, da han sagde det, at den socialistiske flodbølge består af socialdemokratiet, inkl. det ærede medlem hr. Per Hækkerup, og mig. I næste øjeblik udtalte det ærede medlem imidlertid sin sikre forvisning om, at hvis det kneb, så ville socialdemokratiet naturligvis foretrække et intimt samarbejde med det ærede medlem hr. Poul Møllers parti fremfor et samarbejde med vort parti. Ja, jeg drager det kun frem for at gøre opmærksom på, hvilke selvmodsigelser der kan forekomme, når man ikke helt er klar over forholdene. Jeg er fuldkommen klar over, at der i socialdemokratiet er meget stærke kræfter, som i kontakt med den overvejende del af socialdemokratiets medlemmer, tilhængere og vælgere ønsker, at partiet skal besinde sig på den socialistiske målsætning, og at partiet, hvad dagen og vejen angår, skal varetage arbejderbefolkningens, demokra-

tiets, fremskridtets og antimilitarismens interesse.

Jeg har det håb, at vi ved vort partis virksomhed skal kunne medvirke til, at socialdemokratiet, der har foretaget adskillige hamskifter i sin lange levetid, kommer til at foretage et nyt, men denne gang mere fornuftigt hamskifte; dette være sagt uden på nogen måde at sammenligne socialdemokratiet med slanger eller andre reptiler.

Tilbage til spørgsmålet om folketingsvalget, som jeg har karakteriseret som et godt valg. Jeg har karakteriseret det som et godt valg, fordi vælgerne ved dette valg reagerede kraftigt mod visse partiers løftebrud, og fordi VK-programmet med dets overdådige løfter om kontante, materielle fordele i form af skattenedsættelser var lige så virkningsløst som de københavnske konservatives forsøg på at vinde vælgere ved at tilsende dem vaskesæber og vitamin-tabletter. Jeg kan for øvrigt i anledning af denne amerikaniserede form for valgpropaganda ikke tilbageholde den bemærkning — naturen er jo somme tider stærkere end optugtelsen — at hvis hensigten var, at man skulle vaske sine hænder, når man havde sat kryds ved liste C, var den meget smuk; mon dog ikke et bedøvelsesmiddel havde været bedre end en vitamintablet, hvis det gjaldt om at få vælgerne til at stemme på VK-programmet?

Jeg finder, at valget var et godt valg i den henseende, at der var bevægelse blandt vælgerne; de viste ved deres afstemning, at de ikke først og fremmest tog hensyn til de løfter, man gav dem, eller til deres rent materielle interesse, men at de så mere samfundsmæssigt på det, samtidig med at de havde den opfattelse, at der måtte noget nyt til.

Efter at stemmerne er talt op, har man gjort mange forsøg på at analysere, hvorfor det nu gik sådan, hvorfor det parti fik så få stemmer, hvor det parti fik så mange stemmer o. s. v. Hvordan man end forsøger at forklare eller bortforklare de ved valget skete forskydninger, så ændrer det ikke kendsgerningerne vedrørende stemme- og mandatfordelingen mellem partierne. Skellet mellem højre og venstre fløj her i tinget har forskudt sig til ugunst for højre fløj. Den rådede efter 1957-valget over 76 mandater, medens socialdemokratiet, de radi-